



Paikkaaminen

Marjo Pöntinen

PAIKKAAMINEN on, ainakin vielä, iso osa tuloksen tekemistä. Jos et paikkaa, et tee tulosta. Varsinkin, jos tulee hiemankaan haastavimmat kelit, niin paikkaamisesta tulee paljon arvokkaampaa. Paikkaamisessa voi käyttää paikkopalloa ja ns. ykköspalloa (kierrepalloa) riippuen mitä keiloja lähtee paikkaamaan ja millä on tottunut suorittamaan paikkoheiton.

Helpoin ja yksinkertainen tapa aloittaa paikkaaminen on paikata yksittäiset keilat ja ryhmät, missä ei ole peräkkäisiä keiloja, aina paikkopallolla. Silloin radalla oleva olosuhde ei vaikuta pallon liikkeeseen, mikä vaikuttaisi osumiseen. Paikkopallo menee yleensä hyvin suoraan, jolloin oma suoritus paikattavaa linjaa kohti pitäisi riittää.

Paikkolinjat on helpointa hakea aluksi esimerkiksi 3-6-9 paikkojärjestelmällä. Tämä tarkoittaa sitä, että paikkolinja kulkee aina esim. kolmosmerkin kautta kohdekeilaan. Ihan ensimmäiseksi kannattaa etsiä linja, josta saat paikattua viitos- tai ykköskeilan esimerkiksi kolmosmerkin kautta paikkopallolla. Muutaman kerran, kun pallo osuu paikattavaan keilaan samasta lähtöpaikasta, pidä se lähtöpaikka mielessäsi. Sen jälkeen pystyt laskemaan kolme rimaa oikealle, kun paikkaat kakkoskeilan ja kolme rimaa vasemmalle, jos paikkaat kolmoskeilaa jne. Aina lisäämällä kolme rimaa seuraavaan lähtöpaikkaan, saat yksittäisten keilojen paikkaamis paikat. Paikkaaminen muokkautuu aina omiin uomiinsa harjoittelun tuloksena. 3-6-9 järjestelmästä on hyvä lähteä ja muokata paikkaamispaikat itselle sopiviksi, mutta aika ajoin on kuitenkin järkevää tarkastaa lähtöpaikat paikkoheitossa, koska heitto muokkautuu aina hieman ajan myötä.

Paikkoharjoittelua kannattaa tehdä kotihallissa omalla harjoitusvuorolla, jotta paikkoheitto vakiintuisi niin hyvin, ettei missään hallissa tulisi yllätyksiä ihan vain toistomäärien vähyden takia. Hyviä harjoituksia on vaikka miten paljon, ja niitä voi keksiä itsekkin lisää. Itse käytän eniten ”takariviharjoitusta”, jossa pystyy pistetään koko takarivi, ja paikataan keilat seiskasta kymppiin ja takaisin, jos tulee hutti tai osut kahteen tai väärään keilaan, aloita uudestaan seiskakeilasta. Toisena harjoituksena on esimerkiksi missä käydään koko keilapatteri läpi aloittamalla ykköskeilasta päätyemällä kymppikeilaan. Tai päinvastoin

jättää kahden heiton jälkeen pystyy jonkin tietyn keilan. Harjoituksia on monia ja niitä kannattaa hyödyntää. Niistä on myös hyvin paljon iloa perusharjoitteluun. Näissä voi ottaa myös kaverin kanssa kisoja, mutta Pertun (Jussila) kanssa en lähtisi näissä kilpailemaan.

Peräkkäisten keilojen paikkaaminen on myös tärkeää ja haastavampaa. Niitä voi paikata paikkopallolla, mutta siihen tarvitsee yleensä tarkan osuman. Helpotusta tähän voi saada paikkaamalla peräkkäisiä keiloja kierrepallolla, jolloin osumisalue keiloissa paikon saamiseksi kasvaa jonkin verran kierteen voimakkuudesta riippuen. Hankalissa olosuhteissa tämä kierteellä paikkaaminen voi olla joskus jopa hankalampaa kuin suoraan paikkaaminen, joten tässäkin kannattaa päätökset tehdä tapauskohtaisesti.

Peräkkäisten keilojen lisäksi useamman keilan ryhmien paikkaaminen saattaa tuottaa usein hankaluuksia, ja näitä ryhmiä pystyy ja kannattaa paikata sekä paikkopallolla että ykköspallolla. Riippuu ihan paikattavasta kuviosta ja keilojen määrästä, kumpaa on järkevämpi käyttää. Jos pystyssä ovat esimerkiksi keilat 1, 2 ja 4, niin käyttäisin ykköspalloa, koska 1-keilan ollessa pystyssä on helppo pienellä muutoksella saada kaikki keilat lähtemään. Keilojen 4 ja 7 ollessa pystyssä käytän aina paikkopalloa, koska kierteellä radan poikki paikkaaminen on epävarmaa, sillä pallo saattaa osua kuivaan kohtaan tai kulkeumaan, ja tällöin ei paikkaa kovinkaan usein tule. Kuvion 3-6-10 kohdalla on järkevää käyttää paikkopalloa, sillä klipin mahdollisuus pienenee huomattavasti pallon mennessä oikealle osuessaan keiloihin. Mikäli mielit pitäisikö paikata ykköspallolla vai paikkopallolla, valitse silloin joka ikinen kerta paikkopallo.

Keilaajan kuin keilaajan tulostaso nousee, mikäli paikkaaminen paranee. Oma paikkopeliä kannattaa harjoitella vähintään yhtä paljon kuin omaa ykkösheittoa, sillä tarkentuvan paikkoheiton sivutuotteena ykkösheittoakin kehittyy tarkemmaksi ja tämä tarkoittaa lisääntyvää taskuosumien ja kaatojen määrää. Kun paikkosuoritus on kunnossa, helpottaa se myös muutosten tekoa ykkösheittoissa, kun ei tarvitse pelätä pystyynjääviä keiloja, vaan uskoo (ja jopa tietää) voivansa paikata ne. ●